

הארי פוטר והשיטה הרציונלית – פרק 11 – תוספות 1, 2, 3

פרק בונוס #1: ניצחון בשבועים ושתיים שעות

(או "מה יקרה אם תחליף רק את הארי ותשאיר את כל שאר הדמויות כמו שהן")

דמבלדור השקיף על הארי מעבר לשולחנו, עיניו נוצצות בחביבות. הילד בא אליו עם מבט רציני להחריד על פניו הצעירות – דמבלדור קיווה שמה שזה לא יהיה, זה לא יהיה רציני מדי. הארי היה הרבה יותר מדי צעיר מכדי שהצרות בחייו יתחילו כבר. "על מה רצית לדבר איתי, הארי?"

הארי ג'יימס פוטר-אוונס-ורס נשען קדימה בכיסאו בקדרות. "המנהל, חשתי כאב חד בצלקת שלי במהלך סעודת המיון. בהתחשב בדרך ובמקום בהם קיבלתי את הצלקת הזו, זה לא נראה מסוג הדברים שכדאי להתעלם מהם. בהתחלה חשבתי שזה בגלל פרופסור סנייפ, אבל עקבתי אחרי שיטת הניסוי הבייקוניאנית, אשר מוצאת את התנאים למציאות תופעה ולהעדרה, וקבעתי כי הצלקת שלי כואבת רק כשאני מביט בצד האחורי של ראשו של פרופסור קווירל, מה שלא היה מתחת לטורבן שלו. אמנם זה יכול להיות דבר פחות מזיק, אך אני חושב שעלינו באופן זמני לצפות לגרוע ביותר, שזה אתה-יודע-מי – רגע, אל תראה כל כך מזועזע, זו למעשה הזדמנות יקרה מפז –"

פרק בונוס #2: אנ'לא מפחד מאדוני אופל

(הערה של אליעזר יודקובסקי, הכותב של המקור:) זו הייתה הגרסה המקורית של פרק 9. היא הוחלפה כי – אף שקוראים רבים נהנו ממנה – קוראים רבים אחרים סבלו מאלרגיות קשות לשירים בפאנפיקים, מסיבות שלא מצריכות הסברים מפורטים. לא רציתי להבריח קוראים לפני פרק 10.

לי ג'ורדן הוא חברם הקונדסאי של פרד וג'ורג'. "לי ג'ורדן" נשמע לי כמו שם של בן-מוגלגים, מה שרמז שהוא יהיה מסוגל להוביל את פרד וג'ורג' בנעימה שהארי יכיר. דבר זה לא היה ברור לחלק מהקוראים כמו שזה היה ברור לכותב.

דראקו הלך לסלית'רין, והארי נאנח בהקלה. זה נראה כמו עניין ודאי, אבל אתה אף פעם לא יכול לדעת איזה אירוע קטן יפריע למהלכה של תכנית העל שלך.

הם התקרבו לפ' עכשיו...

ושם בשולחן גריפינדור הייתה שיחה מהוסה.

"מה אם הוא לא יאהב את זה?"

"אין לו זכות לא לאהוב את זה –"

" - לא אחרי מה שהוא עשה ל - "

" - נוויל לונגבוטום, זה השם שלו - "

" - הוא עכשיו מטרה הוגנת ככל שתהיה. "

"בסדר. רק תוודאו שאתם לא שוכחים את החלקים שלכם. "

"חזרנו עליהם מספיק - "

" - במשך שלוש השעות האחרונות. "

מינרווה מקגונגל, ממקומה בשולחן הסגל, הסתכלה על השם הבא ברשימה שלה. בבקשה אל תהיה גריפינדור
הו, **בבקשה** שלא יהיה גריפינדור ... היא נשמה עמוק, וקראה:

"פוטר, הארי!"

השתררה שתיקה פתאומית באולם, כל ההתלחשויות גוועו.

שקט שהופר על ידי קול זמזום נורא שעלה וירד בחיקוי איום של מלודיה מוזיקלית.

מינרווה הפנתה את ראשה, המומה, וזיהתה שהרעש מגיע מכיוון גריפינדור, היכן שהם עמדו על השולחן
נושפים לכלי משונה קטן שהיה מונח על השפתיים שלהם. ידה נעה לשרביטה, כדי להטיל לחש השתקה, אבל
קול אחר עצר אותה.

דמבלדור צחקק.

עיניה של מינרווה חזרו להארי פוטר, שרק התחיל לצאת מהתור לפני שמעד ועצר.

ואז שב הילד הצעיר לצעוד, מזיז את רגליו בתנועות משיכה משונות, מנופף בידיו קדימה ואחורה ונוקש
באצבעותיו, בתיאום עם המוזיקה שלהם.

למנגינת "מכסחי השדים" (רוח רפאים)

(כפי שפרד וג'ורג' וויזלי ביצעו על הקאזו, ולי ג'ורדן שר).

יש אדון אפל בסביבה?

לפחד אין סיבה

למי תקראו?

"הארי פוטר!"

צעק לי ג'ורדן, מלווה בתרועות קאזו, בעוד האחים וויזלי שרו יחדיו בחדוות ניצחון את הפזמון.

עם הקללה ההורגת?

יש גרוע מזה.

למי תקראו?

"הארי פוטר!"

היו הרבה יותר קולות צועקים הפעם.

וויזלי הזוועתיים פצחו ביללה מתמשכת, עכשיו מלווים בכמה מבני-המוגלגים המבוגרים יותר, שיצרו לעצמם כלים קטנים משלהם, מותמרים מסכו"ם בית הספר, ללא ספק. כשהמוזיקה "הגיעה לשיא-השפל שלה,

הארי פוטר צעק:

אנ'לא מפחד מאדוני אופל!

ואז היו תרועות עידוד, בעיקר משולחן גריפינדור, ועוד תלמידים יצרו כלי "מוזיקה" משלהם. הזמזום המחריד חזר רם כפליים וגבר לעוד קרשנדו נוראי:

.....

אנ'לא מפחד מאדוני אופל!

מינרווה הביטה לשני צידיו של שולחן המורים, מפחדת להסתכל, אך עם זאת, מבינה טוב למדי מה היא עומדת לראות.

טרלוני מנופפת על עצמה בעצבנות במניפה, פליטיק מתבונן בסקרנות, האגריד מוחא כפיים עם המוזיקה, ספראוט חמורת סבר וקווירל בוהה בילד בשעשוע ציני. הישר משמאלה, דמבלדור מזמזם איתם; והישר מימינה סנייפ אוחז בגביע היין שלו, מפרקיו לבנים, חזק כל כך שהכסף העבה התחיל להתעוות.

גלימות שחורות ומסכות?

משימות בלתי אפשריות?

למי תקראו?

הארי פוטר!

גורילת-אש עצומה?

עטלף זקן עטוי גלימה?

למי תקראו?

הארי פוטר!

שפתיה של מינרווה התקבעו לקו דק. היא תחליף כמה מילים עם הזוועות לבית וויזלי על החלק האחרון, למקרה שהם טעו לחשוב שהיא חסרת-כוח מאחר וזהו היום הראשון ללימודים ולגריפינדור אין נקודות לאבד. אם לא אכפת להם מריתוקים היא תמצא משהו אחר.

ואז, בנשימת אימה פתאומית, היא הביטה לכיוון סוורוס, הוא לבטח מבין שלפוטס אין מושג למי זה יועד –

ארשת פניו השתנתה והגיעה לסוג של אדישות נעימה. חיוך קלוש ריצד על שפתיו. הוא הסתכל על הארי פוטר, לא על שולחן גריפינדור, וידיו החזיקו את השאריות המעוכות מה שנראה כאילו היה פעם גביע יין.

והארי צעד קדימה, מניע את ידיו ורגליו לפי התנועות של ריקוד מכסחי השדים, מקפיד להמשיך לחייך. זו הייתה בדיחה עשויה היטב, היא תפסה אותו לא מוכן לחלוטין. המעט שהיה יכול לעשות זה לזרום אתם ולא להרוס הכל.

כולם הריעו לו. זה גרם לו לחוש בו-זמנית חמימות בפנים וגם קצת רע.

הם הריעו לו בגלל משימה שביצע כשהיה בן שנה. משימה שהוא לא באמת סיים עדיין. איפה שהוא, איכשהו, אדון האופל היה עדיין בחיים. האם הם היו מריעים באותה מידה אם ידעו זאת?

אבל כוחו של אדון האופל כן נשבר כבר פעם אחת.

והארי יגן עליהם שוב. אם אכן הייתה נבואה וזה מה שהיא אמרה. בעצם, הוא יעשה זאת בלי קשר למה שאף נבואה ארוורה אומרת.

כל האנשים האלה, מאמינים בו ומריעים לו – הארי לא יכול לאכזב אותם. להבליח ולהיעלם כמו כל כך הרבה ילדי פלא אחרים. להיות אכזבה. להיכשל ולא לעמוד במוניטין שלו כסמל של האור, לא משנה איך קיבל את המוניטין הזה. הוא יעמוד בציפיות שלהם, בוודאות, במאה אחוז, לא משנה כמה זמן זה ייקח. ואז ימשיך ויעבור את הציפיות שלהם, ויגרום לאנשים לתהות, במבט לאחור, איך היו יכולים לבקש כל כך מעט ממנו.

והוא צעק לכולם את השקר שהוא המציא כי זה הסתדר עם הקצב והשיר דרש זאת:

אנ'לא מפחד מאדוני אופל!

אנ'לא מפחד מאדוני אופל!

הארי הלך את צעדיו האחרונים למצנפת המיון כשהמוזיקה הסתיימה. הוא קד למסדר התוהו שבשולחן גריפינדור, ואז פנה וקד לצידו השני של האולם, וחיכה שהתרועות והצחקוקים יפסקו...

פרק בונוס 3: סיומים אלטרנטיביים ל'מודעות עצמית'

(הערת הסופר:) ההצעה לספר את כל העלילה למי שינחש מה 'מעולם לא קרה בעבר' העלתה הרבה ניסיונות מעניינים. האומק הראשון נלקח ישירות מהתשובה האהובה עלי אישית, שכתב Meteoricshipyards. השני מבוסס על ההצעה של Kazuma למה ש'מעולם לא קרה בעבר', השלישי הוא שילוב של yoyoente וdoug741, הרביעי על הסקירה של wolf550e של פרק 10. האחד שמתחיל בק' והאחד שממש מעליו הם DarkHeart81

. האחרים שלי. כל מי שמעוניין לקחת את אחד הרעיונות שלי, במיוחד האחרון, ולהמשיך איתם, מוזמן. ולפני שאני מקבל 100 תלונות מתרעמות, כן, אני מודע לכך שהגוף המחוקק של בריטניה הוא בית הנבחרים הבריטי.

(באחורי ראשו, הוא תהה אם מצנפת המיון באמת הייתה מודעת במובן של מודעות עצמית למודעות שלה עצמה, ואם כן, האם היא הייתה מסופקת מזה שיצא לה לדבר רק עם ילדים בני אחת עשרה פעם בשנה. השיר שלה רימז שכן: אני מצנפת המיון, שלום, ישנה כל השנה ועובדת רק יום...)

כאשר השתררה דממה באולם פעם נוספת, הארי ישב על השרפרף והניח בזהירות על ראשו את חפץ הקסם העתיק והטלפתי בן 800 השנה.

חושב, חזק ככל שיכל: אל תמייני אותי עדיין! יש לי שאלות שאני צריך לשאול אותך! האם אי פעם הטילו עליי אובליוויאטה? האם מיינת את אדון האופל כילד ואת יכולה לספר לי על החולשות שלו? את יכולה לומר לי למה קיבלתי את השרביט התאום של אדון האופל? האם הרוח של אדון האופל כבולה לצלקת שלי וזו הסיבה שאני כועס כל כך לפעמים? אלה השאלות הכי חשובות, אבל אם יש לך עוד רגע את יכולה לומר לי משהו על איך לגלות מחדש את הקסמים האבודים שיצרו אותך?

ומצנפת המיון ענתה, "לא. כן. לא. לא. כן ולא, בפעם הבאה אל תשאל שאלות כפולות. לא." ובקול רם, "רייבנקלו!"

0

"אוי ואבוי. זה מעולם לא קרה בעבר..."

מה?

"אני אלרגית לשמפו שלך -"

ואז מצנפת המיון התעטשה ב"א-צ'ו!" אדיר שהדהד באולם הגדול.

"ובכן!" דמבלדור קרא בלבביות. "נראה שהארי מוין לבית החדש, אצ'ו! מקגונגל, את תשרתי כראש הבית אצ'ו. כדאי לך למהר עם הסידורים של השיעורים וחומר הלימודים של אצ'ו, מחר היום הראשון!"

"אבל, אבל, אבל, גמגמה מקגונגל, מוחה בבלבול כמעט מוחלט, "מי יהיה ראש בית גריפינדור?" זה כל מה שהיא יכלה לחשוב עליו, היא הייתה חייבת לעצור את זה איכשהו...

דמבלדור הניח אצבע על לחיו, נראה מהורהר. "סנייפ."

צרכת המחאה של סנייפ כמעט הטביעה את של מקגונגל, "אז מי יהיה ראש בית סלית'רין?"

"האגריד."

אל תמייני אותי עדיין! יש לי שאלות שאני צריך לשאול אותך! האם אי פעם הטילו עליי אובליוויאטה? האם מיינת את אדון האופל כילד ואת יכולה לספר לי על החולשות שלו? את יכולה לומר לי למה קיבלתי את השרביט התאום של אדון האופל? האם הרוח של אדון האופל כבולה לצלקת שלי וזו הסיבה שאני כועס כל כך לפעמים? אלה השאלות הכי חשובות, אבל אם יש לך עוד רגע את יכולה לומר לי משהו על איך לגלות מחדש את הקסמים האבודים שיצרו אותך?

הייתה הפסקה קצרה.

שלום? האם אני צריך לחזור על השאלות?

מצנפת המיון צרחה, קול גבוה מחריד שהדהד ברחבי האולם הגדול וגרם לרוב התלמידים להצמיד את ידיהם לאוזניהם. ביללת ייאוש, היא ניתרה מראשו של הארי וזחלה לאורך הרצפה, דוחפת את עצמה בעזרת הקצה שלה, והגיעה לחצי הדרך לשולחן המורים לפני שהתפוצצה.

"סליט'רין!"

בראותו את מבט האימה על פניו של הארי, פרד וויזלי חשב מהר יותר משחשב אי פעם בחייו. בתנועה אחת הוא שלף את שרביטו, לחש "סילנציו!", אז "שנהאתקולייז!", ולבסוף "ונטריליקיו!"

"סתם צחקתי!" אמר פרד וויזלי. "גריפינדור!"

"אוי ואבוי. זה מעולם לא קרה בעבר..."

מה?

"בדרך כלל אני אפנה שאלות כאלה למנהל, שיוכל לשאול אותי בחזרה, אם ירצה. אבל חלק מהמידע שביקשת הוא לא רק מעל רמת המשתמש שלך, אלא גם מעל זו של המנהל."

איך אני יכול להעלות את רמת המשתמש שלי?

"אני חוששת שאיני יכולה לענות על שאלה זו ברמת המשתמש הנוכחית שלך."

מה האופציות האפשריות לרמת המשתמש שלי?

אחרי כן, זה לא לקח זמן רב –

"רות!" ?

אוי ואבוי. זה מעולם לא קרה בעבר...

"מה?"

הייתי צריכה כבר להגיד לתלמידות שהן אימהות – ישבור את ליבך לדעת מה ראיתי במוחן – אבל זו הפעם הראשונה שאי פעם היה עליי לספר למישהו שהוא אב.

"מה?"

דראקו מאלפוי בהריון. ממך.

"מההההההה?"

אני חוזרת, דראקו מאלפוי בהריון. ממך.

"אבל אנחנו רק בני אחת עשרה –"

למעשה, הגיל האמיתי של דראקו הוא שלוש עשרה.

"א-א-אבל גברים לא יכולים להיכנס להריון –"

ובת מתחת לבגדים האלה.

"אבל אף פעם לא קיימנו יחסי מין, טיפשה!"

היא מחקה לך את הזיכרון אחרי האונס, אידיוט!

הארי פוטר התעלף. גופו חסר ההכרה נפל מהשרפרף בקול חבטה עמום.

"רייבנקלו!" קראה המצנפת ממרום מושבה על גבי ראשו. זה היה אפילו מצחיק יותר מהרעיון הראשון שלה.

"גמדון!"

הא? הארי זכר שדראקו הזכיר 'גמדוני בית', אבל מה זה היה בדיוק?

לפי המבטים המשתוממים שעלו על הפנים מסביבו, זה לא היה משהו טוב –

"פנקייקים!"

"בית הנבחרים!"

"אוי ואבוי. זה מעולם לא קרה בעבר..."

מה?

"מעולם לא דמינתי מישוהו שהיה גלגול **גם של** גודריק גריפינדור, **גם של** סלאזר סלית'רין **וגם של** נארוטו."

"אטריידס!"

"עבדתי עליכם שוב! הפלפאף! סלית'רין! הפלפאף!"

"תותים כבושים!"

"קאאאאאאאן!"

בשולחן המורים, דמבלדור המשיך לחייך במאור פנים; צלילים מתכתיים קטנים הגיעו לפרקים מכיוונו של סנייף, בעודו מגלגל בעצלתיים את מה שפעם היה גביע יין כסוף; ומינרווה מקגונגל אחזה בדוכן באחיזה מלבינת-מפרקים, יודעת שהתוהו המידבק של הארי פוטר זיהם את מצנפת המיון עצמה.

תרחיש אחר תרחיש רצו במוחה של מינרווה, כל אחד גרוע מהקודם. המצנפת תגיד שהארי מאוזן מדי בין הבתים מכדי למיין, ותחליט שהוא שייך לכולם. המצנפת תכריז שמוחו של הארי מוזר מדי בשביל להיות ממזין. המצנפת תדרוש שהארי יסולק מהוגוורטס. המצנפת תיכנס לתרדמה. המצנפת תתעקש שבית חדש בשם 'אבדון' יוקם רק כדי להתמודד עם הארי פוטר, ודמבלדור יגרומ לה לעשות את זה...

מינרווה זכרה מה שהארי אמר לה באותו טיול הרה אסון לסמטת דיאגון, על... כשל התכנון, היא חשבה שזה היה... ואיך שאנשים היו יותר מדי אופטימיים בדרך כלל, אפילו כשחשבו שהם פסימיים. זה היה מסוג המידע שרדף את מוחך, דוגר בו ומשחרר סיוטים...

אבל מה היה הדבר הגרוע ביותר שיכול לקרות?

טוב... במקרה הגרוע ביותר, המצנפת תמיין את הארי לבית חדש לגמרי. דמבלדור ידרוש שהיא תעשה את זה – תקים בית חדש רק בשבילו – והיא תצטרך לסדר מחדש את כל זמני השיעורים ביום הראשון של השנה. ודמבלדור יסיר אותה מראשות בית גריפינדור, ויתן את ביתה האהוב ל... פרופסור בינס, הרוח שלימדה את

ההיסטוריה של הקסם; והיא תוצב כראש בית אבדון של הארי; והיא תנסה לשווא לתת לילד פקודות, תוריד נקודה אחרי נקודה ללא תועלת, בזמן שהיא תואשם באסון אחרי אסון.

האם זה היה המקרה הגרוע ביותר?

מינרווה בכנות לא ראתה איך זה יכול להיות גרוע מכך.

ואפילו במקרה הכי הכי גרוע – לא משנה מה קרה עם הארי – הכל ייגמר כעבור 7 שנים.

מינרווה חשה את מפרקיה מרפים לאט מאחיזתם מלבינת-המפרקים בדוכן. הארי צדק, הייתה איזו מן נחמה בלהביט הישר לעומקים הרחוקים ביותר של האפלה, ולדעת שהתמודדת עם פחדיו הנוראים ביותר ועכשיו את מוכנה.

השקט המתוח הופר על ידי מילה אחת.

"מנהל!" קראה מצנפת המיון.

בשולחן המורים, דמבלדור קם, פניו מבולבלות. "כן?" הוא פנה למצנפת. "מה קרה?"

"לא דיברתי אליך," אמרה המצנפת. "מיינתי את הארי למקומו בהוגוורטס אליו הוא הכי שייך, שהוא משרד המנהל –"